

Wat is de stuwkracht achter de visie op de universiteit van de toekomst?

**Manoeuvreren door de vaardigheidskloof, de digitale
transformatie en een wereldwijde pandemie**

Voorwoord van John Baker

Als eigenaar van een onderwijstechnologiebedrijf zit ik vaak in discussies op hoog niveau over de toekomst van werken en leren, de noodzaak van bijscholing en de digitale transformatie van de economie.

En als ouder van een dochter op de lagere school zit ik ook gehurkt op de vloer met glitter en lijm een project voor school in elkaar te knutselen of zit ik in een luie stoel voor te lezen aan mijn kinderen.

Toen COVID-19 uitbrak, kwamen die werelden in botsing. Plotseling waren de toekomst van de beroepsbevolking, de noodzaak om een veerkrachtig onderwijssysteem te creëren middenin een wereldwijde pandemie en daarna, en de noodzaak om snel technologie in te zetten in de klas, voor mij niet langer academische of langetermijnkwesties. Plotseling waren het directe, reële, alledaagse zorgen die mijn huis en werkplek binnenkwamen.

Ik vermoed dat ik daarin niet alleen stond. Ik ben er zeker van dat er over de hele wereld duizenden, zo niet miljoenen, ouders zoals ik waren, die zich plotseling realiseerden dat de manier waarop wij werken en leren voorgoed is veranderd.

COVID-19 heeft twee dingen tegelijkertijd aan het licht gebracht binnen het onderwijs: klassikaal leren met een leerkracht is onvervangbaar, en in slechts een paar weken tijd kan de technologische ontwikkeling van het hele onderwijssysteem een sprong voorwaarts maken van enkele decennia .

Nu in veel landen het aantal gevallen afneemt, kunnen we even op adem komen en de trends en gegevens analyseren, in plaats van alleen maar te reageren. Zo kunnen we een lange, weloverwogen blik werpen op de toekomst van werken en leren, een aantal best practices overnemen en een nieuwe koers bepalen.

Dit staat centraal in deze whitepaper. Dankzij het team dat dit heeft samengesteld, kunnen we een aantal zinvolle en belangrijke discussies voeren, zowel op hoog beleidsniveau als aan de keukentafel.

John Baker, voorzitter en CEO

John richtte D2L op in 1999, toen hij 22 jaar oud was en aan de universiteit van Waterloo studeerde. Hij gelooft sterk in maatschappelijke betrokkenheid en ondersteunt jonge ondernemers die technologie ontwikkelen en toepassen om de samenleving te verbeteren.

Inleiding

Om relevant te blijven, moet de 'Universiteit van de toekomst' zich richten op het aanbieden van een persoonlijker leertraject. Ze moet elke student niet alleen de best mogelijke onderwijs- en culturele ervaring bieden, maar ook de steeds groter wordende vaardigheidskloof overbruggen tussen het onderwijs en een steeds meer competitieve arbeidsmarkt. Bovendien hebben universiteiten steeds vaker de wens om hun aanbod van hun blended online als offline onderwijs te versterken, waardoor ze een breder scala aan studenten kunnen bedienen. Om deze visie te verwezenlijken, moet het hoger onderwijs ingrijpende veranderingen doorvoeren op organisatorisch, technologisch en pedagogisch gebied.

Veel instellingen hebben hun visie voor een model al uiteengezet waarbij traditioneel campusonderwijs kan worden gecombineerd met een meer blended of hybride aanpak. Dit stelt hen in staat om tegemoet te komen aan een diversere groep studenten, bijvoorbeeld door afstands- of buitenlandse opleidingen of promotiestages op te nemen. De meesten hebben hun manier van lesgeven opnieuw gedefinieerd of zijn daarmee bezig, zodat ze voor elk type leerling de best mogelijke resultaten kunnen verzekeren.

Bij sommigen zijn plannen opgesteld om deze strategieën uit te voeren over een periode van drie tot vijf jaar. Maar de coronapandemie van 2020 heeft universiteiten gedwongen om deze plannen te versnellen, wat voor geen enkele instelling ideaal is geweest. En terwijl de één beter omging met de opgelegde veranderingen dan de ander, is de wereld vanaf nu voor alle universiteiten veranderd.

Bestaande uitdagingen, aangescherpt door een wereldwijde pandemie

De universiteiten staan voor talloze uitdagingen. Ten eerste blijven de universiteiten in een concurrentiestrijd om zowel binnenlandse als internationale studenten aan te trekken. Met name overzeese tarieven staan onder druk door mogelijke grenscontroles na de pandemie en de implicaties van de Brexit die nog niet helemaal duidelijk zijn. Voeg daarbij kwesties zoals het welzijn van de studenten, de controverse over de salarissen van het senior management, de noodzaak om een evenwicht te vinden tussen lesgeven en onderzoek en een onzekere arbeidsmarkt. De combinatie van deze elementen zetten de universiteiten extra onder druk en zorgen ervoor dat jongeren zich afvragen of dit wel het juiste traject voor hen is.

Daarom moeten de universiteiten zich aanpassen. Ze moeten hun relevantie behouden en een meer diverse groep studenten aantrekken. Ze moeten ook voldoen aan de hoge eisen van moderne studenten die zowel uitstekend onderwijs willen krijgen alsook de basisvaardigheden willen leren die ze nodig hebben om de arbeidsmarkt te betreden. Kortom, studenten willen dat hun investering rendeert.

Technologie speelt een grote rol bij het mogelijk maken van veranderingen in het hoger onderwijs, maar niemand had kunnen voorspellen hoezeer universiteiten op technologie zouden moeten vertrouwen, en hoe snel. De coronapandemie heeft het onvermijdelijke versneld: de noodzaak om technologie te gebruiken die een meer gepersonaliseerde leerervaring kan bieden, ongeacht waar de student zich bevindt en hoe hij of zij wil leren.

De impact van COVID-19

“Het hoger onderwijs is in zeer korte tijd ingrijpend veranderd”, zegt Richard Walker, die aan het hoofd staat van het Programme Design and Learning Technology Team aan de universiteit van York.

“Ik zou dit niet willen vergelijken met een ommezwaai naar afstandsonderwijs, dat was immers al aan de gang. Maar studeren op afstand zal ongetwijfeld in een stroomversnelling komen.”

Jason Last, studentendecaan aan de University College Dublin (UCD), is het daarmee eens: “COVID-19 is een grote uitdaging geweest en heeft van iedereen in onze gemeenschap gevraagd geavanceerde technologie te gebruiken om het onderwijs te ondersteunen. Ondanks de snelheid van de veranderingen zijn de instellingen er toch in geslaagd.”

Dit klinkt misschien als een gegeven, maar het moet niet worden onderschat. Een dergelijke monumentale verschuiving in zo'n korte tijd is ongekend. Hoewel veel universiteiten al technologie gebruikten ter ondersteuning van onderwijs, werd er niet volledig op vertrouwd om er daadwerkelijk les mee te geven. Het coronavirus heeft de universiteiten een 'digitale injectie' gegeven, aldus Mark Simpson, Pro Vice-Chancellor Learning & Teaching aan de Teesside University.

Maar nu het stof enigszins is neergedaald, zien velen dit als een enorme kans om hun plannen voor verandering door te zetten.

“De acceptatie van het gebruik van digitale hulpmiddelen bij het onderwijs is duidelijk enorm gegroeid,” zegt Felix Kuijpers, Programmamanager, Onderwijsinnovatie met ICT aan Avans Hogeschool in Nederland. “Dat geldt ook voor onze kennis van en ervaring met lesgeven op afstand.”

Het is inderdaad moeilijk voor te stellen dat universiteiten tijdens de pandemie de continuïteit hadden kunnen handhaven zonder te beschikken over enige kennis van online leermiddelen of een bestaand leermanagementsysteem.

Maar het is niet gemakkelijk geweest en het heeft de sector veel geleerd over wat kwaliteitsonderwijs online is. Uiteenlopende niveaus van betrokkenheid hebben aangetoond dat het eenvoudig repliceren van bijvoorbeeld een lezing via een videoconferentie niet voldoet aan de verwachtingen van studenten. Als universiteiten willen doorgroeien naar een blended of hybride model van topkwaliteit, zullen de lessen uit 2020 waardevol blijken om te begrijpen hoe ze dat echt kunnen verwezenlijken.

“Velen gaan deze uitdaging met enthousiasme aan. Het geeft instellingen de kans om hun creativiteit en innovatie op een goede manier te gebruiken en na te denken over hoe ze onderwijspraktijken kunnen veranderen om het leren nog beter te maken.”

Tim McIntyre-Bhatty, plaatsvervangend Vice Chancellor, Bournemouth University

De moderne leerling aantrekken

Traditionele universiteiten hebben lang kunnen vertrouwen op hun historische reputatie om aanvragen binnen te halen; bijvoorbeeld hun status als fysieke universiteit, hun visie op onderzoeksgebied, hun ligging. Met stijgende schulden en toenemende concurrentie voor banen voor afgestudeerden zijn alle instellingen er zich van bewust dat ze niet op hun lauweren mogen rusten als het erom gaat de beste studenten aan te trekken. Jason Last van de UCD plaatst echter een bedenking: "Een goede reputatie wijst vaak in de richting van inzetbaarheid."

Meer technische universiteiten hebben altijd innovatieve manieren moeten bedenken om studenten aan te trekken om bij hen te komen studeren. Alle studenten aan de universiteit van Teesside krijgen bijvoorbeeld iPads om hen vertrouwd te maken met de technologieën die ze op de werkplek zullen gebruiken. Hierdoor worden hun digitale vaardigheden verbeterd en hebben ze altijd toegang tot hun leer- en samenwerkingsmiddelen.

“We moeten begrijpen wat toekomstige studenten van hun universitaire ervaring verwachten.”

*Felix Kuijpers, Programmamanager, Onderwijsinnovatie met ICT
Avans Hogeschool (Nederland)*

“Studenten hebben meer dan ooit de macht in handen en ze willen terecht dat hun investering in collegegeld iets oplevert. We moeten aantonen dat hun leerervaring op maat gesneden is, zodat we elke student de beste waarde kunnen bieden,” zegt Felix Kuijpers van Avans.

Felix stelt dat instellingen nog steeds willen dat mensen voor de universiteit kiezen. Maar hij vindt dat ze dat alleen moeten doen als het duidelijk is dat het voor hen de beste keuze is. Dit is een van de redenen waarom het gepersonaliseerde leertraject zo'n wijdverbreide term is geworden. Een aanbod op maat kan meer mensen aanspreken.

“Studenten hebben het gevoel dat ze er recht op hebben,” voegt Richard Walker van de universiteit van York eraan toe. “Deeltijdstudenten voelen zich stilaan gesterkt om naast hun werk te studeren, anderen zijn blij dat ze bijna uitsluitend buiten de campus studeren. Sommige studenten baseren hun beslissingen nog steeds op de traditionele reputatie van een bepaalde universiteit, maar dat is niet meer voldoende. Alle universiteiten moeten meer inclusief zijn.”

Een toekomst op en buiten de campus

Sommige studenten zullen altijd blijven verlangen naar de ervaring die op een campus wordt geboden en dit zal in de toekomst de essentie blijven voor velen die aan de universiteit studeren. "De universiteit is een traject van zelfverwezenlijking," zegt Jason Last van UCD. "Onderwijs is slechts een deel van die ervaring."

Tim McIntyre-Bhatty is ook van mening dat de campuservaring van het grootste belang is: "Mensen en interacties zijn de sleutel; daarom is een campus premium een belangrijk onderdeel van ons concept. Dat gevoel is nog sterker na de coronaviruservaring. Velen in de sector geven nu expliciet aan hoe belangrijk hun campuservaring is voor studenten."

Maar, zoals Richard Walker betoogt, zelfs traditionele fulltime, op de campus gevestigde studenten staan open voor leren op nieuwe manieren. "Studenten zijn consumenten," zegt hij. Keuze is allesbepalend. Om studenten aan te trekken en vast te houden, moet aan hun individuele behoeften worden voldaan.

En voor degenen die kiezen om meer tijd buiten de campus te studeren, moet zowel het geboden onderwijs als de bereikte studieresultaten van hetzelfde niveau zijn.

Door de snelheid van de veranderingen als gevolg van de coronapandemie zijn veel instellingen op sommige gebieden kwetsbaar gebleken wat betreft hun onderwijsmogelijkheden buiten de campus. Het is nog duidelijker geworden dat universiteiten zelf moeten onderzoeken hoe ze hun aanbod kunnen transformeren.

Zoals Felix Kuijpers zegt: "Het is niet mogelijk om de ervaring van studenten volledig te herzien door alleen maar te digitaliseren wat universiteiten nu doen. Je moet helemaal anders gaan denken."

De vaardigheidskloof overbruggen

In de toekomst moeten universiteiten meer afgestudeerden voortbrengen die klaar zijn voor de arbeidsmarkt. Als dit niet gebeurt, kiezen mogelijk meer jongeren voor een baan in plaats van een aanvullende studie. Leercontracten helpen de kloof in sommige sectoren te overbruggen, maar er moet een manier zijn voor studenten die voor een traditionele academische graad kiezen om de vaardigheden te verwerven die ze nodig hebben om hun kennis op de werkplek toe te passen.

“De maatschappij verandert, werkgevers willen een geïntegreerd pakket vaardigheden,” zegt Felix Kuijpers van Avans Hogeschool. “Het onderwijs is momenteel te veel opgesplitst. We moeten ons concentreren op een grotere doeltreffendheid, op het niveau van de individuele student.”

“We moeten commerciëler denken en nauwer samenwerken met commerciële organisaties,” voegt hij eraan toe. “We moeten de kloof tussen universiteit en de werkvloer verkleinen.”

Aan de Bournemouth University loopt 85 procent van de studenten stage en is de integratie met het bedrijfsleven sterk. Tim McIntyre-Bhatty zegt dat dit studenten helpt de druk en eisen in een werkomgeving te begrijpen.

University College Dublin staat sinds 2018 op de eerste plaats in de Graduate Employability Rankings. “De rol van de universiteit is breder

dan alleen kennisverwerving,” zegt Jason Last, de studentendecaan. “Naast werkervaring moeten er mogelijkheden zijn voor studenten om zich tijdens hun studie in een bredere rol te testen, bijvoorbeeld door lidmaatschap en leiderschap van clubs en verenigingen.”

“Inzetbaarheid moet deel uitmaken van de pedagogie van een student”, vindt ook Richard Walker van de universiteit van York. “Van het ontwikkelen van een portfolio tot het verbeteren van hun profiel op LinkedIn; studenten moeten inzicht krijgen in wat een werkgever zou willen zien.”

Veel universiteiten bieden niet alleen mogelijkheden om tijdens de studie stage te lopen bij een bedrijf, maar hebben ook gekozen voor interdisciplinaire samenwerking om de nadruk te leggen op vaardigheden als teamwerk en verantwoordelijkheid.

De universiteit van Teesside heeft bijvoorbeeld onlangs een project uitgevoerd om een impopulair studentenhuus te verbeteren. Het projectteam bestond uit studenten van faculteiten als gezondheid, criminologie en binnenhuisarchitectuur. Ze werkten aan een gezamenlijke strategie om het gebouw nieuw leven in te blazen. “We moeten de academische opsplitsing elimineren,” zegt Mark Simpson van de Teesside University. “Wij zijn zo gewend om les te geven in vakgebieden, maar in het bedrijfsleven is alles veel meer projectgericht.”

“In de wereld om ons heen smelt alles samen. Moeten we onze academische disciplines dan niet samenvoegen om de wereld waarin we leven te weerspiegelen? Het lijkt geen twijfel dat werkgevers hier goed op zouden reageren.”

Felix Kuijpers, Programmamanager, Onderwijsinnovatie met ICT, Avans Hogeschool (Nederland)

Technologie om verandering mogelijk te maken

Technologie zal de kwaliteit van persoonlijke contact met een vakspecialist niet volledig vervangen. Bovendien is hiermee niet gegarandeerd dat alle studenten afstuderen met de digitale vaardigheden die ze nodig hebben in het bedrijfsleven. Maar het kan leerprocessen die vroeger persoonlijk plaatsvonden - omdat er geen alternatief was - evenaren en vaak versterken. In die zin is het bevorderlijk voor de visie van de universiteit van de toekomst.

Wat onderwijzen en leren betreft, ligt de nadruk op kwaliteit. De universiteiten hebben de mogelijkheid zich te concentreren op die elementen van het leren die door persoonlijke interactie worden versterkt en technologie te gebruiken ter ondersteuning van alle andere onderdelen van het cursusaanbod en de beoordeling. Dit is een kans om opnieuw na te denken over wat de beste studieresultaten kan opleveren. "Je zou kunnen aanvoeren dat een lezing van een uur in een collegezaal niet ideaal is," zegt Mark Simpson van de Teesside University. "Ik denk dat dit voor velen duidelijk is geworden toen ze het op een scherm probeerden na te bootsen."

In theorie zou een groter deel van de cursusinhoud virtueel kunnen worden gegeven, waardoor tijd vrijkomt voor meer een-op-een-sessies met studenten. Docenten krijgen dan de vrijheid om de inhoud af te stemmen op de behoeften van individuele studenten, wat bijdraagt aan een meer gepersonaliseerde ervaring.

Virtuele klaslokalen en leermanagementsystemen maken gepersonaliseerd studeren sneller mogelijk door de betrokkenheid en feedback die ze bieden tussen docent en student. Maar zowel de docenten als de studenten moeten meewerken om de beschikbare technologie optimaal te benutten. Bovendien moet aandacht worden besteed aan opleiding om zowel de docenten als de studenten tijdens dit traject te begeleiden.

"Docenten vertrouwen op hun kennis en het overdragen van die kennis is hun waarde," zegt Felix Kuijpers. "Het kan een grote oefening in veranderingsmanagement zijn om nieuwe manieren te initiëren voor de overdracht van die kennis."

"Dit zal een enorme verschuiving zijn voor docenten," voegt Richard Walker toe. "Ze moeten over de juiste vaardigheden beschikken om de technologie te gebruiken, plus de pedagogische vaardigheden om actief leren te ondersteunen."

Analyses gebruiken om de leerervaring te verbeteren

Veel instellingen hebben tijdens de coronapandemie geleerd dat het moeilijker is om studenten online te betrekken als de inhoud niet gepersonaliseerd is.

Triggers in leermanagementsystemen stellen cursusleiders in staat op maat gesneden trajecten op te zetten en waar nodig in te grijpen.

Bijvoorbeeld:

1. Student x meldt zich maar één keer per week aan bij het leermanagementsysteem
2. De student scoorde ook minder dan 70 procent voor zijn/haar vorige opdracht
3. De student heeft slechts 50 procent van de inhoud bekeken die de afgelopen periode is gedeeld

Op basis van een combinatie van inzichten kan de student gepersonaliseerde ondersteuning worden aangeboden. Dat kan door meer inhoud aan te reiken waarmee hij/zij zich eerder heeft beziggehouden of door een persoonlijke bespreking te plannen om extra lestijd met een begeleider door te brengen. Inzicht in deze data maakt het voor cursusleiders veel gemakkelijker om zich te concentreren op de leerresultaten op individueel niveau.

Omgekeerd kunnen leerlingen die de modules sneller doorlopen of op bepaalde gebieden de verwachtingen overtreffen, extra inhoud en taken op een hoger niveau krijgen. "Personalisering moet gebeuren op basis van de gegevens", zegt Mark Simpson van de Teesside University.

Het configureren van deze triggers kan snel worden gedaan. Universiteiten die feedback en cursusaanbod op basis van analyses op maat maken, kunnen een enorme meerwaarde bieden ten opzichte van de traditionele manieren om werk te beoordelen en feedback te geven, ongeacht of ze lesgeven op of buiten de campus. "Technologie helpt ons met personalisering en maatwerk," zegt Tim McIntyre-Bhatty, "zodat we weten wat onze studenten bezighoudt en hoe we verbeteringen kunnen aanbrengen."

Conclusie

De gevolgen van het coronavirus zullen ongetwijfeld de visie van de hogeronderwijssector om verschillende soorten studenten aan te trekken en aan te spreken, en om hen een gepersonaliseerde studietraject te leveren, in een stroomversnelling brengen. Om potentiële studenten ervan te overtuigen dat ze een op maat gesneden leerervaring van topkwaliteit zullen krijgen, ongeacht de manier waarop ze willen studeren, ondergaan instellingen organisatorische, technologische en pedagogische veranderingen. In plaats van deze verandering te vrezen, gaan docenten en studenten de uitdaging aan om de universiteit van de toekomst opnieuw vorm te geven.

"Hoewel door de pandemie het gebruik van technologieondersteund leren een hoge vlucht nam, ging het vooral om meer met technologie te kunnen werken," zegt Tim McIntyre-Bhatty. "Het heeft duidelijk gemaakt hoeveel werk iedereen nog moet verzetten om over te schakelen op een echt blended model. Maar onze sector heeft een schat aan ervaring, zowel in de uitvoering als in de kwaliteit van die uitvoering. We moeten er nu alleen voor zorgen dat het overal op de best practices is gebaseerd en dat iedereen er baat bij heeft."

Met dank aan onze gesprekspartners:

Felix Kuijpers

Programmamanager Onderwijsinnovatie met ICT
Avans Hogeschool, Nederland

Jason Last

Studentendecaan
University College Dublin (UCD), Ierland

Mark Simpson

Pro Vice-Chancellor (Learning & Teaching)
Teesside University, VK

Richard Walker

Aan het hoofd van het Programme Design and Learning Technology Team
Universiteit van York, VK

Tim McIntrye-Bhatty

Plaatsvervangend Vice-Chancellor
Universiteit van Bournemouth, VK

Over D2L

D2L is de softwareleider die de leerervaring beter maakt. Ons cloudgebaseerde leerplatform Brightspace is het toonaangevende leermanagementsysteem (LMS) voor blended en volledig virtueel leren. Het is gebruiksvriendelijk, flexibel en slim. Met Brightspace kunnen scholen de leerervaring voor elke student personaliseren om echte resultaten op te leveren. D2L wordt gebruikt door leerlingen in het middelbaar en basisonderwijs, studenten in het hoger onderwijs, en door het bedrijfsleven, waaronder de Fortune 1000.

Ga naar www.D2L.com voor meer informatie over D2L voor scholen, het hoger onderwijs en bedrijven.

Neem contact met ons op

Telefoon: 1-519-772-0325 (wereldwijd)
Gratis: 1-888-772-0325 (Noord-Amerika)
+44-203-695-8580 (Verenigd Koninkrijk en Europa)
0-800-452-069 (Nieuw-Zeeland)
1-800-778-631 (Australië)
0-800-891-4507 (Brazilië)

Tel: [+44 \(0\) 203 865 1265](tel:+442038651265)
E-mail: Enquiries@D2L.com
LinkedIn: [linkedin.com/company/D2L](https://www.linkedin.com/company/D2L)
Twitter: [@D2L_EMEA](https://twitter.com/D2L_EMEA)
Web: D2L.com